

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Exemplum Maximil. I. Imperat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

Proyidentia ac charitati; sapientissimè gubernavit ille hactenus, nec queri quisquam jure potest; si distulit nonnunquam, fecit id ad majorem beneficiorum suorum commendationem. Nam sæpe cum omnia aliunde desperata videbantur, eo ipse tempore potentius succurrit. Hujusmodi agendi modum Deus observat: complacet sibi in obruendo miseriam nostram misericordiâ sua: vult nos impotentiam nostram experiri, ut ejus potentiam tantò sincerius agnoscamus: pati inopiam, ut ejus divitias pluris faciamus. Et quamvis quo ad multiplicem diversumque quilibet producendi modum nemo sit illi similis; placet tamen illi rosas è spinis potius quam sine illis educere.

§. V.

Exemplum Maximiliani I. Imperatoris.

Maximilianus primus hujus nominis Imperator quotidiano sermone fertur usurpare solitus hæc verba: *Dominus providebit.* Hoc ejus erat symbolum, hæc cogitatio, hoc levamen, hic familiaris sermo in quibuscunque rerum occurribus: hinc accipiebat solatium in afflictionibus, securitatem in periculis, gaudium in malorum tolerantia, pacem animi firmam & invictam retinebat

M in

in maximis rerum perturbationibus. Fimus quod in nobis est, inquiebat pius Princeps, Dei providentia suis partibus deerit: ejus permisso hæc in nos flagella sæviunt, ejusdem beneficio auferentur: vitiorum pestis quam exhalavit infernus ferpit quidem ad tempus, sed non poterit grassari; sanctissima Dei providentia tantopere abhorret à peccatis hominum, quam permisit illis eursum suum nisi remedia non solum sistendi illum & praecidendi, sed majorem etiam gloriam inde comparandi quam acceperat injuriam: verò bona longè excellentiora quam fuerunt illata. Tam præcellis animati cogitationibus quid est quod timendum putent. Etenim si peccata ipsa malorum omnia quæcunque animo fingi possunt, maxime turbare non valent quietem nostram, quæ alijs sinistris casibus, quantum unque fieri ac formidabiles appareat, pertimescant. Cum vitia & flagitia passim in hominum civitate dominantur, consolamur nos, quod aliquo modo ad Deum referri possunt, quod nus ab ipso permittuntur in optimum finem, qui ergo deesse nobis potest consolatio in alijs malorum eventibus, qualiacunque de illa fiat, quæ sanè multò aliter quam peccata

possumus Deo adscribere? Ista enim non permittit modo verum etiam deliberato consilio procurat, excitat, immittit: nec solum inimicis suis in poenam, sed & amicis suis fidelissimisque famulis ad materiam virtutis & perfectionem sanctitatis, adeo ut videatur tanquam singulari beneficio obstringere sibi pro alijs dilectos quibus durissima quaeque & acerbissima toleranda immittit. Hoc modo se gessit erga filium suum unigenitum omnesque eximios sanctos & amicos suos.

§. VI.

Autoritates & exempla.

Materiam hanc paulo post deducam latius; hic jam nihil aliud intendo quam declarare istud generale principium: quod quaecunque nobis eveniunt, in Deum referre possumus. Res quippe creatæ omnes in manu Dei sunt: & quidquid sunt, possunt, earumque functiones, motus & effectus omnes ita ab ejus concursu & adjutorio, quod distribuit singulis, dependent, nihil ut in caelo terraque fiat quod ipse non faciat & producat, permittat aut procuret. *Quis est iste qui dixit, ut fieret Domino non jubente? Ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona?* Thren. 3. Et Ecclesiasticus disertè asserit: *Bona & mala, vita*